

In de ziel die in zijn Wil leeft, vormt Jezus zijn echte leven,
als in een levende Hostie.

....Jezus toonde zichzelf binnen in mij.

De sacramentele sluiers vormden als een spiegel waarin ik Jezus zag.

Hij was er werkelijk en levend.

Mijn lieve Jezus zei:

“Mijn dochter,

deze spiegel is de “gedaante” van brood waar ik ingesloten ben.

Ik vorm mijn leven in de Hostie, maar deze geeft Mij niets:

- geen hartelijkheid,
- geen hartslag,
- geen enkel “Ik heb U lief”.

Ze is als dood voor Mij.

Ik blijf alleen, zonder het minste antwoord.

Daarom is mijn liefde ongeduldig. Ik wil hier uit, dit glas breken en afdalen in de harten om in hen dat antwoord te vinden, dat de Hostie Mij niet kan geven.

Maar weet je waar Ik mijn juiste antwoord vind? In de ziel die in mijn Wil leeft.

Zodra Ik in haar hart kom, verteer Ik de materie van de Hostie omdat Ik weet dat edelere elementen, die Me dierbaarder zijn, Me in zich opnemen.

Ik hou me ingesloten in dat hart dat Mij

- niet alleen leven in zichzelf zal geven,
- maar leven voor leven.

... Ik zal niet langer alleen zijn maar met mijn zeer trouw gezelschap.

Wij zullen twee harten zijn die samen kloppen.

Wij zullen samen lief hebben. Onze verlangens zullen één zijn.

Dus Ik blijf in haar en Ik leef mijn leven daar, levend en werkelijk, net zoals in het allerheiligst sacrament.

Maar weet je welke “materie” Ik vind in de ziel die mijn Wil doet?

Het zijn haar akten gedaan in mijn Wil die Mij omgeven, meer dan “materie”.

Zij sluiten Mij in. Maar Ik ben in een edele en goddelijke gevangenis, niet een donkere.

Haar akten, gedaan in mijn Wil, verlichten en verwarmen haar meer dan zon.

Oh, hoe gelukkig voel Ik Me om mijn werkelijk leven in haar te vormen.

Ik heb het gevoel dat Ik in mijn hemels koninklijk paleis ben.

Kijk naar Mij in je hart,

-zie hoe gelukkig Ik ben, hoe Ik geniet en de zuiverste vreugden voel.”